

Universitetsdirektøren

Høringsbrev - Livslang læring i nord (Arbo-utvalget) - Helsefak

Fakultetet har fått oversendt rapporten *Livslang læring i nord* på høring. I høringsbrevet er det beskrevet hva utvalget har gjort, og det er også satt opp 10 spørsmål som går på tiltak og økonomiske ordninger, som enhetene inviteres til å svare på.

Helsefak har av tidsmessige årsaker ikke hatt mulighet for å legge saken fram for fakultetsstyret. Rapporten er diskutert i ledermøtet med dekanat og instituttlederene en gang, det samme er høringssvaret. Dekanen vil med bakgrunn i tilbakemeldingene fra fakultetsledelsen og instituttene avgi høringssvar slik det framkommer nedenfor.

Generelt

Helsefak mener rapporten gir en god beskrivelse av behov, muligheter og utfordringer knyttet til livslang læring og etter- og videreutdanning.

Fakultetet anerkjenner også etter- og videreutdanninger som en del av universitetets oppgaver, og presiserer at vi allerede i dag har aktiviteter på dette feltet. Våre tilbud på dette området omfatter både gradsstudier som er påbygninger til korte og lange profesjonsutdanninger, desentraliserte studier og enkeltstående kurs/emner. Helsefak innser at UiT har et forbedringspotensiale når det gjelder å kommunisere sine tilbud og muligheter til arbeids- og næringsliv. Utdanningsportefølje, oppdrag og etterspørsel er forskjellig for de ulike fakultetene. For Helsefak som er dominert av profesjonsutdanninger, vil det være naturlig å sikte mot videreutdanninger knyttet til etablerte profesjonsutdanninger, og i mindre grad utdanninger som utvikles i et oppdragsmarked. Fakultetet ser et potensial for å utvikle flere videreutdanningstilbud, men presiserer at dette vil kreve ressurser. Helsefak har en omfattende studieportefølje og mange studenter, og har i utgangspunktet belagt sin faglige- og administrative kapasitet.

Det er glidende overganger mellom bachelorutdanninger, masterutdanninger og videreutdanninger sett opp mot fleksibilisering og digitalisering. Fleksible bachelor- og masterutdanninger kan brukes som grunnutdanning og videreutdanning – sett ut fra den enkelte students karriere- og kompetanseløp. Er en desentralisert og/eller fleksibel sykepleierutdanning som rekrutterer voksne studenter videreutdanning eller grunnutdanning for den enkelte? Helsefak er av den oppfatning at 19åringene bør være en del av et studentmiljø ved et campus, og at UiT følgelig bør kommunisere et skille mellom grunnutdanningene og videreutdanningene i sitt rekrutteringsarbeid, slik at studiemiljøene ikke forvirrer.

Fakultetet mener at det først og fremst er videreutdanning (studiepoenggivende) emner og studieprogram som bør prioriteres, og anser at det er mange andre aktører som bedre kan løse etterutdanninger for arbeidslivet. Dette forstås ikke kategorisk, men som en vurdering av hvor UiT bør prioritere sitt fokus.

Kommentarer til høringen og spørsmålene i høringsbrevet.

Organisasjonsmodell

Arbo-utvalget skisserer tre mulige organisasjonsmodeller for å styrke etter- og videreutdanningen ved UiT (s. 31-32 i rapporten). Fakultetet oppfatter modellene som følger:

- Modell 1 - tilgjengeliggjøring innenfor dagens struktur og organisering
- Modell 2 - etablere en enhet med særskilt ansvar for kontakt med arbeidslivet og megle behov inn til UiTs fagmiljø.
- Modell 3 - kommersialisering av etter- og videreutdanning hvor ansatte kjøpes fri til undervisning.

Helsefak vurderer at modell 1 det beste alternativet. Modellen innebærer fleksibilisering og digitalisering av studier, men med ønske om en større dynamikk i utvikling og tilpassing av studietilbudene enn vi har i dag. Dette vil i hovedsak ha basis i fleksibilisering av eksisterende studier, og forbedret tilgjengeliggjøring av enkeltemner i studieprogrammene.

Helsefak har god kontakt med sine avtakerfelt, og er i tett dialog med disse gjennom praksis- og andre samarbeidsavtaler. Det er rom for forbedringer her, men dette bør først og fremst skje i direkte dialog med samarbeidspartnere. Fakultetet oppfatter både modell 2 og 3 som en form for megling mellom avtakerfeltet og fakultetet, og er usikre på hva dette vil tilføre – særlig innenfor utvikling av fleksible tilbud ved eksisterende profesjonsutdanninger.

Helsefak ser at UiTs interne organisering kan være vanskelig å forholde seg til for arbeids- og næringslivet, og at en form for portal inn til universitetet styrkes. Dette kan tenkes virtuelt og fysisk som et kontaktpunkt og en koordinerende funksjon. En slik løsning vil inneholde elementer av modell 2, uten at det bygges opp en meglerfunksjon mellom fakultetene og arbeids- og næringsliv.

Helsefak vil understreke at støttefunksjoner innen IKT og pedagogikk vil være en forutsetning for fortsatt utvikling, og en utvikling i takt med økende etterspørsel. Det vil også være behov for en administrativ kapasitet til å håndtere evt. flere samarbeidspartnere enn de vi har nå og andre studentgrupper enn de som normalt studerer ved eksisterende studietilbud.

Helsefak mener også at forenkling av rutiner og saksbehandling til enkeltemner må vurderes hvis disse skal være fornuftige alternativ for nærings- og arbeidsliv. Dagens forvaltning av opptak til program og enkeltemner er trolig ikke smidig og dynamisk nok for videreutdanninger – særlig for mindre tilbud i form av enkeltemner og kortere studier.

Nasjonal pilot for livslang læring

Helsefak erkjenner at vi lever i en landsdel der det er utfordrende med «store avstander, spinkle miljøer og mange udekkede kompetansebehov. Vi erkjenner også at vi konkurrerer med andre digitale utdanningsleverandører, og vi må derfor se etter komparative fortrinn ved vårt nærvær i og kjennskap til landsdelen.

UiT som en nasjonal pilot for livslang læring vil være en modell hvor arbeidsgivere, universitetet og andre utdanningstilbydere (videregående skoler, fagskoler m.fl) samhandler tett, og f.eks kompetanseavtaler med tidligere studenter kan inngås. Helsefak støtter tiltak som legger til rette for en tettere samhandling mellom UiT og ulike aktører i landsdelen enn det vi har i dag. Vi understreker imidlertid at det innenfor helsefagene allerede eksisterer mange organiserte samhandlingsflater som er

levende og som kan utvides og forbedres. Helsefak mener at disse ikke kan erstattes med mer overordnet organisering.

Økonomi og incentiver

Helsefak sin kapasitet er i utgangspunktet fullt ut disponert, og det finnes begrenset rom for å utvikle nye studietilbud innenfor dagens rammer. RKBU er ett unntak her, hvor kurs- og utdanningstilbud til kommunene er en del av deres grunnoppdrag, og følgelig har en større dynamikk i sin portefølje enn resten av fakultetet.

Helsefak mener det er viktig at alle studietilbud er forankret på institutt- og fakultet, og ikke som eksterne oppdrag med egen avlønning og incentiver. Tilbudene må ses som del av instituttens ordinært finansierte virksomhet, og ikke planlegges løst med bruk av ekstra avlønning i form av overtid eller sidegjøremål. Vi mener dette er beste muligheten for å ivareta faglig kvalitet på tilbudene. Det vil sidestille grunnutdanninger med etter- og videreutdanninger og gi instituttene og deres ansatte forutsigbarhet til å planlegge sin virksomhet.

Hvis incentivsystem skal benyttes, må dette være i form av ny finansiering og ikke omfordeling av eksisterende finansiering til fakultetene. Fakultet vil minne om at jo flere incentiver som finnes budsjettmodellen jo mer kompleks blir denne, og incentivene kan «slå hverandre i hjel» uten ønsket effekt. Å øke studiepoenggivende aktivitet gir allerede finansiering gjennom studiepoengkomponenten, så videreutdanninger har allerede et incentiv. Gitt andre rammebetingelser (les ny finansiering) kan incentiv for videreutdanninger være hensiktsmessig, men dette vil også kreve nye definisjoner av emner og studieprogram (som videreutdanninger) som ikke er håndtert i dag.

Helsefak mener at konkurranseutsatt finansiering til videreutdanning bør ses på som annen ekstern finansiering. Skal støttefunksjoner for ekstern finansiering gi tilstrekkelig og relevant støtte til fagmiljøene på disse arenaene bør kompetanse og kapasitet bygges opp ved fakultetene (prosjektkontoret for Helsefak side vedkommende).

Med utgangspunkt i vurderingene over, har Helsefak følgende kommentarer til de enkelte punktene i høringsbrevet.

1. Hvilke tiltak vil dere fremheve som sentrale for å øke aktiviteten innenfor livslang læring ved deres enhet?
 - Forbedret portal for etter- og videreutdanning. Eksisterende informasjon på <https://uit.no/utdanning/videreutdanning> er mangelfull og må kompletteres.
 - God støtte for IKT og pedagogikk i utvikling og drift av nettstøttede tilbud.
 - Finansiering av videreutdanninger i form av friske penger.
 - Ekspansiv aktivitet krever nyansettelser eller saldering av eksisterende oppgaver.
 - Aktivitetene må gis i fakultetets kontekst.
2. Er det andre tiltak som enheten vil fremheve for å stimulere til økt aktivitet innenfor satsningsområdet?
 - Nasjonal satsing.
 - Vurdering av opptaksordninger.
 - Arbeidsgivers tilrettelegging for studenters deltakelse i videreutdanninger.
3. Rapporten skisserer UiT som en nasjonal pilot for livslang læring. Hva bør inngå i en slik pilot?
 - Fokus på samfunnsoppdraget vi har.
 - DSU videreutvikling.

- Bygge på eksisterende samarbeidsflater med avtakerfeltet ikke erstattes med et nytt mellomledd.
- 4. De fleste tiltakene kan innføres i både nåværende og evt. justert organisasjonsform. Hva bør vektlegges når man avgjør hvordan arbeidet med livslang læring skal organiseres fremover?
 - Organiseres som del av fakultetenes ordinære oppgaver for å sikre kvalitet og langsiktighet i fagmiljøene som skal drive tilbudene.
 - Fokus på studiepoeng, at emner som tas kan bygges inn i en grad .
 - Fleksibilitet (mulighet til å sette sammen til en profil?)
 - Samme krav til kvalitet som ellers.
- 5. Hvordan vil fakultet/enheten jobbe med å følge opp rapporten og føringene i bl.a. Stortingsmelding 14 (2019-2020)?

Økonomiske ordninger

- 6. Hvordan kan UiT legge bedre til rette for at enheter og fagmiljøer prioriterer økt satsing på EVU og livslang læring?
 - Støtte til instituttleder.
 - Støtte til ekstern finansiering (prosjektkontor).
 - Incentiver i form av friske penger – ikke omfordeling av eksisterende ramme.
- 7. Bør fagmiljøer og institutter som engasjerer seg i utviklingen av fleksible studier få ekstra finansiering/incentiver, og i så fall hvordan?
 - Gir allerede incentiver i studiepoengproduksjon.
 - Bør ikke være særskilt honorering av ansatte som modell.
 - Evt. incentiver hvis friske penger.
- 8. Hvordan kan det utformes ordninger og insentiver for godt samarbeid mellom institutter og fakulteter om utvikling og drift av tilbud?
 - Etablere en samarbeidsarena for ide utveksling og diskusjon.
- 9. Hvordan kan UiT legge bedre til rette for ansattes tidsbruk og motivasjon knyttet til etter- og videreutdanning?
 - Finansiering av rammer for økt aktivitet for videreutdanninger..
 - Videreutdanninger som del av ordinære arbeidsoppgaver.
 - Utvikling av AR2 (undervisningsregnskap for ansatte).
 - Incentiv ved å være et positivt kriterium ved vurdering for opprykk, tildeling av stipendiater.
 - God støtte innen IKT og pedagogikk.
 - Etablere følgeforskning i forhold til det vi gjør på området.
- 10. Er det grunner til at denne typen aktivitet bør honoreres særskilt, i tillegg til ordinær arbeidsavtale og lønn?
 - Nei, må ses som del av ordinær virksomhet og del av hver enkelt ansatt sine oppgaver.
 - Modell 3 vil kunne medføre saldering av forskning.

Vennlig hilsen

Thrina Loennechen
dekan

—

Kjetil Kvalsvik
fakultetsdirektør

—